

CUPRINS

Cuvânt înainte de T. Harv Eker.....	xiii
Introducere.....	xvii

Partea întâi

DESCOPERIREA LUCRURILOR CARE TE PASIONEAZĂ

1. Începutul începutului!	3
2. Nașterea Testului Pasiunii	11
3. Completarea Testului Pasiunii.....	17
Liniiile directe ale Testului Pasiunii.....	25
Instrucțiuni pentru completarea Testului Pasiunii.....	31
4. Creează-ți o viață trăită cu pasiune	37
Scorul pasiunilor tale	42
Cartonașele cu pasiuni.....	44
5. Creează-ți marcatoarele	49
6. Dă voie visului tău să prindă viață.....	67
Panoul Viziunii tale	72
Paginile lucrurilor care te pasionează	74
Cea de-a o sută aniversare a zilei de naștere	77
7. Lumea exterioară este așa cum ești tu	83
Jocul aprecierii	88
Cele șapte chei ale unei vieți trăite la unison cu pasiunea.....	91
A fost cea mai frumoasă experiență din viața mea.....	95
Puterea pasiunii.....	119

Partea a doua

**CĂLĂTORIA PE AUTOSTRADA COSMICĂ:
CREAREA VIEȚII PE CARE ȚI-O DOREȘTI**

8. Tu devii ceea ce gândești	127
<i>Interviu cu Nani Ma.....</i>	<i>134</i>
9. Demisia din postul de Manager General al Universului... 139	
<i>Interviu cu Debbie Ford.....</i>	<i>148</i>
10. Navighează când vântul este bun	155
<i>Interviu cu Richard Paul Evans .....</i>	<i>171</i>
11. Este vorba despre toți ceilalți.....	179
<i>Interviu cu Jay Abraham.....</i>	<i>189</i>
12. Călătoria cu viteza credinței	197
<i>Interviu cu Stephen M. R. Covey.....</i>	<i>219</i>
13. Fericirea este întotdeauna prezentă	237
<i>Interviu cu Marci Shimoff.....</i>	<i>249</i>
14. Suntem una în esență.....	255
• <i>Interviu cu dr. John Hagelin.....</i>	<i>274</i>
<i>Epilog.....</i>	<i>284</i>
<i>Mulțumiri .....</i>	<i>289</i>
<i>Despre autori .....</i>	<i>294</i>
<i>Resurse .....</i>	<i>297</i>

*Există două zile mărețe
În viața oricărui om –
Ziua în care ne naștem
Și cea în care descoperim de ce.
William Barclay
teolog scoțian și autor,
1907-1978*

1

ÎNCEPUTUL ÎNCEPUTULUI!

Atunci când îți urmărești fericirea...

În față ți se deschid porți, acolo

Unde nu ai fi crezut niciodată că există,

Și acolo unde nimeni altcineva nu ar vedea o poartă.

– Joseph Campbell

– Cum ai călătorit? a întrebat Chris.

– A fost de departe cea mai frumoasă și mai uimitoare experiență din întreaga mea viață, i-a răspuns Janet.

– Ce s-a întâmplat?

Pe fața lui Janet a apărut o expresie de uimire.

– Nu o să-ți vină să crezi! i-a răspuns ea. M-am îmbolnăvit atât de grav încât nu m-am putut mișca din pat timp de o săptămână. Am căzut pe panta unui munte și aproape că am murit. Am înghețat complet în Himalaya, am fost lovită de

pentru spectacolul meu de pe Broadway! Absolut stânjeniți, Mickey și Johnny se grăbeau să iasă din cameră.

Ce-i drept, cântam fals și nu știam să dansez, dar pasiunea care mă făcea să dau reprezentații în fața altora îmi depășea cu mult nesiguranța generată de lipsa mea de talent. Fără nicio ezitare, mă produceam în fața tuturor vizitatorilor noștri.

Mi-am implorat în mod repetat părinții să mă lase să joc la Pasadena Playhouse, școala de arte dramatice din apropiere, dar aceștia mi-au răspuns întotdeauna:

– Ne pare rău, scumpo, dar pur și simplu nu avem banii necesari pentru așa ceva.

După ce am împlinit zece ani, tata a început să câștige mai mulți bani, așa că a fost de acord să îmi împlinească dorința. La acea vârstă nu mă mai simțeam însă în lumea tuturor posibilităților. Cu inima zdrobită, l-am privit pe tata și i-am spus:

– Mi-ar plăcea să joc la Pasadena Playhouse, dar este prea târziu. Cred că sunt prea bătrână.

Eram convinsă că de vreme ce depășisem vârsta la care începuse să joace Shirley Temple, îmi ratasem practic șansa de a deveni celebră.

În acel moment fatidic, lumea din imaginația mea s-a prăbușit, iar eu am intrat în lumea realității dure.

Fratele și sora mea nu ar fi riscat niciodată să fie prinși interpretând pe străzi la primele ore ale dimineții. Era timpul să mă maturizez și să înțeleg că eram prea bătrână pentru așa ceva.

Ceea ce nu mi-am dat seama la acea vârstă a fost faptul că greșeam.

Când am împlinit 18 ani, nu mai visam de mult, ci trăiam o versiune mai degrabă neinspirată a „vieții

reale”. Nu mă mai gândeam la ceea ce mi-ar fi plăcut să fac, speram să fac sau chiar îmi doream să fac. Uitasem de mult de aceste lucruri.

Dacă aveam nevoie de o slujbă, frunzăream pur și simplu anunțurile din ziare. Singurele întrebări pe care mi le puneam erau: cât de mult va trebui să muncesc și cu cât voi fi plătită?

În anul 1981, am început să lucrez pentru o companie de recrutare de tehnicieni din San Jose, California. Trăiam în inima regiunii Silicon Valley la apogeul acesteia, vânând „ingineri informaticieni”. Patronul meu avea un succes uriaș. Ori de câte ori cineva reușea să plaseze pe cineva într-un loc de muncă suna clopoțelul, și pot să te asigur că acesta suna de foarte multe ori pe zi.

Din păcate, nu și pentru mine. Toată lumea din jurul meu reușea să plaseze angajați, felicitându-se reciproc, cumpărându-și mașini și case noi, plecând în vacanțe minunate – numai eu stăteam la biroul meu așteptând să se facă ora 5:00. În fiecare zi plecam de la serviciu simțindu-mă umilită, furioasă, stânjenită, deprimată și falită. Și fiecare nouă zi era mai rea decât cea precedentă.

Am fost angajată de o companie de elită, profitabilă, în care lucrau 12 persoane, pentru un singur motiv: toți cei care lucrau în ea erau prieteni de-ai mei. De îndată ce a apărut posibilitatea unei angajări în cadrul companiei, toată lumea a fost de acord că: „Acesta este slujba perfectă pentru Janet.” La urma urmelor, de ce nu? Toată lumea mă cunoștea ca fiind o persoană extrem de sociabilă, care știa să comunice, să stabilească legături, să creeze rețele, o bombă de energie, o persoană care putea rezolva orice.